

РЕШЕНИЕ

№ 10982

гр. София, 19.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 08.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **12476** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба от П. Е. - фамилия Х. - лично име, гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място], И., чрез адв. Р. Танина от САК, против Решение № 5291/28.10.2025г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

Пред съда оспорващият е представляван от адв. танина, която поддържа жалбата изцяло и моли съда да уважи същата.

Ответникът, председателят на ДАБ, представляван от юрк. К., оспори жалбата изцяло, претендира законосъобразност на оспореното решение.

В съдебно заседание е изслушано становище на социален работник А. при Дирекция "Социално подпомагане" С. - отдел Закрила на детето. А. заяви, че е в интерес на детето да се намира в сигурна страна. Детето при проведеното с него интервю през август 2025г. споделило, че родителите му са в Англия и искал да отиде при тях, но тук се чувства добре. Също споделило, че поради смяна на религията е избягал от И., но желал да приеме християнската вяра.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, както и представени допълнително справки относно Ислямска Република И. към 17.12.2025г. и към 29.12.2025г.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, като упражни служебното си правомощие по чл.46, пар.3 от Директива 2013/32, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването:

Решението е връчено на лицето на 13.11.2025г., а жалбата е депозирана на дата 21.11.2025г. при което е спазен законоустановения 14-дневен срок по чл. 84 от ЗУБ за обжалване.

По фактите съдът приема следното:

Оспорващият, е без документи за самоличност, личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ, посочил е като свои имена П. Е. - фамилно име и собствено Х., [дата на раждане] в [населено място], Ислямска република И., гражданин на И., персиец по народност, мюсюлманин шиит, неженен, с ЛНЧ [ЕГН], лице от мъжки пол.

По отношение на подадената от него молба са проведени процедурите, относими към непридружен непълнолетен по смисъла на пар.1, т.4 от ДР на ЗУБ - със заповед на председателя на НБПП е назначен адвокат Танина за негов представител, на основание чл.25, ал.2 ЗУБ, на основание изискванията по чл.15 от Закона за закрила на детето, от Отдел Закрила на детето - С., Дирекция Социално подпомагане - С., е представен социален доклад от социален работник А., която е взела участие и в проведеното лично интервю на дата 18.09.2025г. По молбата за международна закрила е извършена регистрация - съставен е регистрационен лист, връчени са указания на разбираем за него език - персийски и чрез преводач за хода на производството по молбата му, за правата и задълженията му и последиците при неспазване. Връчена му е покана за интервю и такова е проведено на дата 18.09.2025г. в присъствието на адвокат Танина, социален работник А., преводач З. и интервюист. За проведеното интервю е съставен запис и писмен протокол, подписан от интервюиращия орган и останалите посочени лица, както и от иранския гражданин. Няма вписани възражения.

Отправено е уведомление за подадената молба за закрила до ДАНС, в отговор на което с писмо от 07.10.2025г. от директора на Специализирана Дирекция "М" - ДАНС е изразено становище, че не се възражава на регистрираното лице като П. Е. Х., [дата на раждане] да бъде предоставена закрила в Република България, в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

По административната преписка са приобщени справки към 21.07.2025г. относно ситуацията в И. - общото положение в страната, актуална политическа и икономическа обстановка, отношение на иранските власти към лицата, приели друга религия, конкретно протестанството; както и справка към 26.08.2025г. за актуалната ситуация към 26.08.25г., отношение на официалните ирански власти към етническото и религиозно малцинство на асирийците-християни., отношение на официалните ирански власти към нарушителите на обществения ред в масовите протести от 2022г.

С Решение № 5291/28.10.2025г., на председателя на Държавната агенция за бежанците, е постановен отказ да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на П. Е. Х., на основание, че причините, които е посочил за да напусне страната си по произход са извън приложното поле на чл.8 и чл. 9 ЗУБ, в това число и по съображение за обстановката в И., която към момента на постановяване на решението, не попада в критериите, установени в Решението от 17 февруари 2009г. по дело С-465/07г. на Съда на ЕС - състояние на война или въоръжен конфликт.

Що се касае до данните за бежанската история, представена от иранския гражданин на проведеното интервю, то същите са възпроизведени и подробно обсъдени в мотивите на оспореното решение.

И. гражданин е заявил, че е напуснал държавата си по произход в началото на месец август за Турция - с паспорт, бил качен на самолет, но не помни къде се е случило това, слязъл то

самолета в И., останал там около седмица, живял на място като квартира или общежитие около седмица, през почти цялото време спял. Сам преминал границата с Република България пеш през гориста равна местност с навигация в телефона си, бил задържан от българските власти във вътрешността на страната.

Установява се от приложената по преписката заповед №4536р ПАМ-432 от 26.08.2025г., издадена от началник на ГПУ С., че на 25.08.2025г. в 16 ч. на ГКПП Капитан А. в зоната на отговорност на ГПУ С. при РДГП - Е., граничен полицейски патрул е задържал чужд гражданин. Чужденецът преминал държавната граница от Република Турция за Република България без разрешение на надлежните органи на властта, представяйки за проверка преправен германски паспорт. При тези обстоятелства и на основание мотивите в предложението от същата дата, на основание чл. 41.т.3 и чл. 44, ал.1 ЗЧРБ на П. Е., роден на 11.09.2009г. в И., гражданин на И., по заявени от лицето данни, е наложена принудителна административна мярка "Връщане до страната на произход"- И., а по съображение, че съществува опасност да се укрие, е допуснато предварително изпълнение на заповедта. Тази заповед е връчена на чужденеца чрез преводач на дата 26.08.2025г., като на същата дата е подадена и молбата за закрила - на бланка и пред органите на Дирекция "Гранична полиция", молбата е подписана от заявителя, и адвокат К. Д. при БХК. На същата дата молбата към българската държава е потвърдена в присъствието на преводач пред длъжностно лице на Държавната агенция за бежанците. На същата дата е съставен и регистрационен лист за оспорвания - в който е записано, че е [дата на раждане] в [населено място], И., за постоянен адрес е заявил е само [населено място], И., за религия - мюсюлманин, шиит, образование - основно, конкретизирано на интервюто - завършен 9-ти клас, езици - персийски и английски. За семейството си е заявил, че родителите и сестра му са в И., всичките му роднини била там, освен един роднина на майка му, който бил в Англия.

По време на интервюто на иранския гражданин са задавани изрични въпроси за обстоятелства, свързани с личното му положение, на преобладаваща част от които е отговорил, че не си спомня или не желае да отговори, нямал спомени за нищо. На въпроса на какво се дължи липсата на спомени, не можел да каже. Не е дал отговор на въпроси за точен адрес, на който е живял - бил помолен от родителите си да не го казва. Също няма обяснение къде е иранският му паспорт и защо не разполага с него, след като легално е напуснал И. със самолет, т.е., е разполагал с паспорта си. Не е посочил мястото на полета му от И., но пристигнал в И. със самолет, т.е. във всички случаи е следвало да разполага с паспорт на страната си по произход и не е имал проблеми с иранските власти да напусне страната си.

Заявява, че напуснал И. по решение на родителите си. На въпрос за заявеното преди интервюто, че желае да замине в Европа е отговорил положително - искам да замине при роднина Л., след което са му разяснени обстоятелствата, поради които не може да се образува процедура "Д." с Англия. На въпроса какво биха искали родителите му да получи от България - отговорът е казаха ми да остана тук, защото е сигурна държава, а на въпроса какво искаш да получиш от българската държава е отговорил:- "Ако може да ме изпратите някъде, където все пак познавам някой. В Англия. ". От така заявените данни следва, че крайната цел на иранския гражданин е да достигне до Англия.

За причините, поради които е напуснал страната си по произход и не желае да се завърне, още преди интервюто в разговор с адвоката си заявил, че искал да смени религията си, а това в И. се наказвало със смърт. В училище имали предмет религия, наложен насилствено от властите, имал съученик християнин, започнал да общува с него и нещата, които чувал му харесали. Той бил мюсюлманин шиит, но в родината си се занимавал с християнски дела - помагал в отпечатване на молитви в дома на неговия съученик, където имало домашна църква - имало кръст и личало, че

това е църква. Нищо повече не знае - занимавал се само с принтиране на молитви., но не знае каква била целта да се отпечатват или къде са се разпространявали. На зададените въпроси за религията му е отговорил: "Не ми харесваше тази религия. Исляма проповядва кръвопролития. Трябва задължително да се молиш. Това е". На въпроса по каква причина хареса християнската религия е отговорил: "Християнската религия проповядва любов. Това е всичко , което знам."

На въпроси какъв християнин е неговият съученик - новопокръстен или по рождение, е дал отговор, че той е иранец и християнин по рождение, дейността на домашната му църква била тайна, не знае дали в семейството му има други християни, ходил само 4-5 пъти в църквата и освен отпечатването на молитви чул само за Б.. На изричен въпрос е отговорил, че не е чел християнски книги. на въпроса за причината да се съгласи да участва в разпечатването на молитви отговорил, че му станало интересно, бил добър при боравенето с техника, освен това не знаел, че се наказвало със смърт.

Тази история - разпечатването от компютър на молитви, провокирала напускането му от И., не знаел, че се наказва със смърт, изучавал само ислям, но не изучавали забраните в исляма. Напуснал в понеделник през август, една седмица преди това усетил, че бил наблюдаван, няколко пъти забелязал, че го следват - веднъж тези лица били на мотор, виждал ги и с автомобил, техните мотори и автомобили били достатъчни за да разбере, че са представители на властта - от силите за спазване на обществения ред.

На въпроса дали е провокирал силите за опазване на обществения ред да го следят, е дал отговор, че "Всички, които се занимават с християнство имат такава съдба". На въпрос какво се случва с неговия съученик, дали го следят от службите, оспорващият заявил, че съученикът му продължавал да се занимава със същата дейност, но следили само него като предполага, че някой от неговите съученици го е издал. На въпроса дали е споделял с някого, че печата молитви е отговорил, че не е, но някой го издал.

На останалите въпроси: дали е работил, е отговорил отрицателно, само учил; нямал никакви проблеми с властите, не бил арестуван, а на въпроса дали е упражнено насилие спрямо него е отговорил , че само в училище го насилвали да изучава религиозния предмет; преминал ли е военно обучение, отговорил отрицателно. Не е бил осъждан, но за да не се стигне до там, неговите родители го изпратили насам, на въпроса кой намери трафиканта - не знаел, родителите му казали да тръгва, не знае, как стигнал до тук.

В хода на проведеното производство пред административния орган и пред съда, оспорващият не е представил доказателства за самоличността си. Прието е единствено за установено, че е оспорващият е гражданин на И., като потвърдено от факта, че интервюто е проведено на персийски език.

В оспореното решение по отношение на бежанската история е прието, че липсват достатъчно правдоподобни и добре аргументирани твърдения в полза на търсената закрила, не е посочил данни да е търсен - с призовка от силите за опазване на обществения ред, дори изпратена на родителите му след заминаването му. Този извод е аргументиран и със заявеното за родителите му - намирали се в И., баща му бил златар, а майка му - домакиня, доходите им били достатъчни, нямали проблеми с официалните власти.

Обсъдени са е аргументиран и заявените обстоятелства като основание за търсената закрила - смяна на религията, са приети за недостоверни, в това число по съображение, че единствената му дейност е оказаната помощ за принтиране на молитви, той не е разпространявал въпросните молитви, не е споделил за действията си и разгласил публично, че принтира молитви. Съобразено е изявлението му, че неговият приятел е продължил да развива дейността си, и не е санкциониран от служители на силите за опазване на обществения ред и силите за сигурност.

Формиран е извод, че при оценката и анализа на представените в съвкупност факти, и обстоятелства, не се открива измеримо ниво на риск от преследване и основателни опасения за живота му, а от данните, че е преминал границата сам и пеша, ползвайки телефон и навигация, т.е. бил е ориентиран в пространството и времето, за посоката, която да следва, но е казал, че не е представил обяснения поради каква причина е избрал да премине от Турция точно за България, защо не е подал молба за закрила в Турция. Органът е формирал извод, че желае да остане скрита истинската цел на пътуването му и, че поради корисни цели не предоставя достоверна бежанска история. Обсъдено е и различието между искането на родителите - да остане в страната и желанието на оспорващия - да отиде в Англия при своя роднина. Формиран е извод, че не е доказан основателен страх от преследване в родината му по произход и на основанията, посочени по чл.8, ал.1 ЗУБ, а изложените от него обстоятелства не се оценяват като достоверни. Формиран е краен извод, че заявените обстоятелства и твърдения на оспорващия не попадат в предметния обхват на ЗУБ, съществува възможност да се завърне в страната си по произход, което подкрепя и с данните по справка - завърнали се лица в И. не са преследвани за критикуване на И., за обръщане към християнството или прозелитизъм по време на престоя им в чужбина, иранските власти не проверяват акаунтите в социалните мрежи на завръщащи се лица, нямали интерес от преследване на лица, които не са успели да получат убежище и за дейности извън И.. Въпросните дейности включвали публикуване на критични коментари към иранското правителство, протест пред иранска дипломатическа мисия, приемане на християнството или участие в ЛГБТИ дейности, а отношението им след завръщането зависел от профила на лицата преди това. Най-голямото предизвикателство за завръщащите се е икономическата интеграция и намиране на трудова заетост. В мотивите на процесното решение е обсъдено, че статут на бежанец е предоставя на лично основание и при наличие на хипотеза по чл.8, ал.1 ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени, няма констатация за нарушени основани човешки права. Обсъдено е, че не е налице нито една от хипотезите по чл.8 ЗУБ за признаването му за бежанец.

При обсъждане на обстановката в страната на произход И. с оглед основанията по чл.9, ал.1, т.1, т.2 и т.3 ЗУБ, административният орган е приел, че не са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут, в това число на основание ситуацията в И., която към момента е коренно променена. Направеният извод, че не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл.9, ал.1 ЗУБ, е основание и за отказ да се предостави хуманитарен статут.

Органът е изложил и съображения за най-добрия интерес на детето, взел е предвид изводът в социалния доклад, че няма данни основните му права да са нарушени, не се откриват и данни, които да сочат, че връщането ум в страната му по произход ще противоречи на висшия му интерес, не са изтъкнати причини, свързани с благосъстоянието и социалното му развитие, които да не могат да бъдат посрещнати в държавата му на произход. Отбелязано е и при обсъждането по чл.9 ЗУБ, че може да се ползва от закрилата на държавата си по произход.

Във връзка с най-добрите интереси на детето - параграфи 80 и 81 от Общ коментар 14 (2013) на Комитета по правата на детето и установените елементи за оценка на този интерес, възприети и в Практическо ръководство на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, понастоящем Агенция на Европейския съюз в областта на убежището, относно висшия интерес и процедурите за предоставяне на убежище, публикувано през 2019г., в частност Глава 1, параграф 1.6 от ръководството. На основание параграф 56 от Общия коментар - запазване на идентичността на детето - децата да имат достъп до културата и по възможност до езика на страната и семейството, от които произхождат, както и достъп до информация за биологичното семейство, в съответствие с нормите в страната и във връзка с извода, че няма основание за

предоставяне на закрила по реда на ЗУБ, то е формиран извод, че висшият интерес на детето е да продължи да живее в своята родина - в семейството си. Разгледани са и обсъдени - във връзка с принципа за запазване на семейната среда предвиденото по чл.50 и чл.60 от Общия коментар, защитеното право на живот в семейството по чл. 16, за него не съществувал риск за сигурността му при завръщането му в държавата му по произход.

Органът е обсъдил също и основанието по чл.9, ал.8 ЗУБ, като е приел, че хуманитарните причини трябва да са от такова естество, че да разкриват реална опасност от посегателство върху личността на чужденеца, каквито в настоящия случай не се разкриват.

В заключение е прието, че за оспорващия съществува реална възможност да се завърне в държавата си по произход да се установи на мястото си на обичайното си пребиваване, или на друго място в страната, без тези действия да доведат до негативни последици и прояви от страна на властите в И.. Органът е приел, че не са налице основания по чл.8 и чл.9 ЗУБ както и чл.1 А (2) от Женевската конвенция за статута на бежанците от 1951 г.

В хода на административното производство не е назначавана експертиза на оспорващия във връзка със заявената от него възраст, съдът е лишен от тази възможност, тъй като оспорващият самоволно е напуснал общежитието при РПЦ – С., където бил настанен. Удостоверено при връчването на призовката за съдебното заседание.

Предвид изложеното до тук съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач.

От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. Също на интервюто е бил представляван от адвокат, като видно от съдържанието на протокола, оспорващият е провел преди интервюто и чрез преводача разговор с адвокат Танина и споделил причините, поради които ще претендира закрила. Адвокатът е имал в пълната възможност да защити правата на иранския гражданин. По време на интервюто е присъствал и социален работник.

С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи

свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материално-правно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му по произход, които да поражда у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Действително оспорващият не е заявил и не се доказва преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. **Що се** касае за заявеното от оспорващия основание да напусне страната си - смяна на религията от ислям към християнство, то бежанската история за представена с цел получаване на международна закрила. И. гражданин не е предприел действия дори да се запознае с тази религия. Историята която е представил, следва да се приеме за изцяло недостоверна и противоречива.

Твърденията му, че е помагал на свой съученик - християнин по рождение, но едновременно с това и персиец по народност, да разпечатва молитви, то са изцяло в противоречие с известни и потвърдени данни, изложени в приобщената справка по административната преписка за отношението на официалните власти към асирийците -християни - л. 45 от делото. Видно от същата, само малцинствени общности, признати от Конституцията на И., имат свободата да извършват своите религиозни обреди. Така към май 2023г. в И. има само 16 протестантски църкви, а до септември 2013г. в страната е имало три различни християнски групи, включително арменци, халдейци и асирийци, има данни за множество арменски християнски църкви в [населено място], етническите арменци, асирийците и малка емигрантска общност били единствените християни, признати от И.. Има различни данни за броя на асирийските и

халдейските християни в И. - според Асирийската църква са 7 000 души, а според Асирийски политически институт - по-малко от 50 000 души, асирийски християни, мнозинството от които живеели в Т., а 15 000 - в северния [населено място]. Тъй като иранските закони забраняват на гражданите да преминават от ислям към друга религия, правителството признава християнството само на граждани, които са арменски или асирийски християни, тъй като присъствието на тези групи предшества исляма или на граждани, които могат да докажат, че те или техните семейства са били християни преди революцията от 1979г.

Поради забраната за прозелитизъм - преминаване от исляма към друга религия, в И. само лица от посочените етнически общности: асирийци, халдейци, арменци, са християни по рождение. Следователно, персиец, не възможно да бъде християнин по рождение, без негови предци да са християни и то поколения назад - преди 1979г.

Поради това заявеното от оспорващия без колебание в отговор на въпроса какъв християнин е неговият съученик – новопокръстен или по рождение, че той е иранец, персиец и християнин по рождение, но не знае дали в семейството му има други християни, е изцяло недостоверно. Що се касае до домашната му църква, която била тайна, както и, че преследването било съдба на християните, но неговият съученик не бил следен, също е недостоверно.

В случай, че съученикът на оспорващия е бил християнин по рождение, то и членове на семейството му са такива и следователно, са били известни на властите. Има забрана за богослужение и притежание на християнски материали, написани на фарси. В противоречие с данните за арести и преследвания срещу християните за спазване на забраните е твърдението на оспорващия, че той е бил следен от силите за сигурност, а съученикът му, персиец и християнин по рождение, по неговите думи, - не е следен.

От 13 юни 2025г. И. е провел военни действия срещу И. и според съобщенията, широк спектър от обекти са атакувани, засегнати са и големи градове; на 22 юни и САЩ нанася удари по обекти в И.; на 23 юни от САЩ обявяват, че е постигнато споразумение за прекратяване на огъня. След 10 дни конфликт между И. през юни 2025г., по данни на ООН има човешки жертви. Такава ситуация предполага засилени мерки за сигурност от страна на властите в И., а от страна на населението - предпазливост и внимание за спазване на установения ред. В такава напрегната за обществото обстановка и при действащите забрани и заплахи за християните, е недостоверно и без връзка с действителността твърдението на оспорващия, че само поради проявено любопитство е допуснат в тайна християнска църква и в дома на негов съученик, без страх, че ще бъдат подложени на преследване.

Въз основа на така направения анализ, представената бежанска история следва да се оцени като недостоверна изцяло, в това число и по съображенията в решението, че няма дори риск от заплахи от страна на властите срещу оспорващия, потвърдено и от факта, че неговите родители живеят в Т. без проблеми с властите,

Оспорващият не е променил своята религия - не е преминал от ислям към друга религия, и след като е пристигнал в Турция или в България. Невероятно е и твърдението, че в училище изучавал исляма, но не и забраните.

Оспорващият не е съдействал при интервюто за установяване на относими към твърденията му факти - с отговорите си, че няма спомени, но не знае защо е така, нелогични са отговорите му, че не знае къде отива, че не си спомня, как се е озовал в България, но е преминал границата пеша и се е движел с ориентир по карта на телефона си. Също не е дал отговор и на въпроса защо е влязъл в страната. Дори и да не си спомня, не звучи логично за лице, завършило 9-ти клас, без проблеми със здравето, да не си спомня точната дата на раждане – видно е, че е заявил две различни дати пред българските гранични власти при задържането му на граница - 14.09.2009г.,

а пред органите на ДАБ – 11. 09.2009г. Също заявената възраст на оспорващия от оспорващия е под въпрос, т чертите на лицето по снимката на регистрационния лист сочат на възраст след пълнолетие, но тъй като е в неизвестност, то е невъзможно да назначи експертиза за възрастта.

Изводите за противоречие и недостоверност на бежанската история, се подкрепят и от заявеното, че желае да отиде при свой роднина в Англия, оспорващият не е лице, което действително се търси международна закрила и попада в категорията лица, преследвани в държавата му на произход на основанията, по сочени в чл.8, ал.1 ЗУБ и чл. 1 А от Женевската конвенция за убежището и бежанците.

Жалбата срещу решението в частта, в която е постановен отказ да се предостави статут на бежанец, следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По отношение на отказа за хуманитарен статут по чл. 9 ЗУБ,

На първо място следва да се подчертае, че оспореното решение и в тази част е законосъобразно към датата на издаването му, но понастоящем е настъпила съществена промяна в ситуацията в И., относима към приложението на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, както и във връзка с приложението на критериите за ситуация на въоръжен конфликт, дадени в Решението на Съда на ЕС от 17 февруари 2009г. по дело С-465/07 и относно преценката дали са налице „тежки и лични заплахи срещу живота и личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен конфликт“, - по-обща опасност от посегателство, следва да се прецени отново.

На основание чл.46, пар.3 от Директива 2013/32, съдът съобрази, че обстановката в И. след постановяване на оспореното решение е коренно променена, считано от 28.02.2026г. поради военен конфликт между И. от една страна и САЩ и И. от друга, като на територията на И. се осъществяват военни действия, довели до разрушения и човешки жертви – например статия на сайта на Българска телеграфна агенция от 28.02.2026г. със заглавие: [САЩ и И. предприеха мащабна атака срещу И.; Ислямската република нанесе ответни удари](https://www.bta.bg/bg/news/world/1074421-sasht-i-izrael-predprieha-mashtabna-ataka-sreshtu-iran-islyamskata-republika-na) на електронен адрес <https://www.bta.bg/bg/news/world/1074421-sasht-i-izrael-predprieha-mashtabna-ataka-sreshtu-iran-islyamskata-republika-na>;

статия от 13.03.2026г. със заглавие: "ООН заяви, че 22 000 цивилни сгради са били поразени в И. от началото на конфликта" на електронен адрес <https://www.bta.bg/bg/news/world/1083266-oon-zayavi-che-22-000-tsivilni-sgradi-sa-bili-porazeni-v-iran-ot-nachaloto-na-k>.

Още с първите атаки на 28.02.2026г. е убит иранският лидер аятолах А. Х. както и други лица на висши постове в управлението на И.. Няма сигурност за посоката на развитие на ситуацията в И., респективно за скорошно прекратяване на конфликта. Невъзможно е да се събере адекватна и потвърдена информация за ситуацията в И., налице са противоречиви съобщения - например, че кюрдски бойци от групировки, намиращи се на границата на И., навлизат в И., както и съобщения в обратен смисъл.

Предвид изложеното за съществената промяна в ситуацията в И., съдът намира, че следва да постанови отмяна на оспореното решение в частта за постановения отказ по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, и да върне преписката на административния орган за ново произнасяне, в това число в зависимост от развитието на конфликта да прецени дали несигурната ситуация ще има временен характер, и да спре производството. В чл. 31, пар.4 от Директива 2013/32/ЕС е предвидена възможност за спиране на производството по разглеждане на молбата при несигурна ситуация и с временен характер, като: периодично се извършват прегледи на положението в посочената страна на произход най-малко всеки шест месеца; информират в разумен срок съответните кандидати относно мотивите за отлагането и Комисията. Касае се за административната фаза на разглеждане на молбата за международна закрила.

Съдът няма правно основание да спре производството във връзка със ситуацията в страната по произход на оспорващия, нито по националното право, нито по Директива 2013/32/ЕС. При новото разглеждане на жалбата на основанието по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, следва на първо място да бъде съобразено обстоятелството, дали оспорващият се намира в страната, във връзка с предвиденото по чл.15 от ЗУБ, т.е. дали има реален интерес от производството. На основание изложеното и чл.172 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата П. Е. - фамилия Х. - лично име, гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място], И., Решение № 5291/28.10.2025г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, само в частта за отказ да се предостави хуманитарен статут на основание чл.9, ал.1, т.3 от Закона за убежището и бежанците и **ВРЪЩА** преписката на административния орган за ново произнасяне по молбата за закрила само на посоченото основание.

ОТХВЪРЛЯ жалбата П. Е. Х., гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място], И., против Решение № 5291/28.10.2025г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, в останалата част – за отказа да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на всички останали основания по чл. 9 от Закона за бежанците.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.
Съдия: